

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 24. Historia de nova Missalis Slavonici editione hoc anno Romæ
adornata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

Sæc. XVIII. A.C. 1741. instructione & ipsomet Canonisationis
 fiunt, idem summus Pontifex pro more
 suo eruditissime egit in celeberrimo
 opere de Servor. Dei Beatificatione
 tom. 1. lib. I. cap. 46. Insuper eadem
 die unanimi S. Collegii Cardinalium
 consensu modum in eorum exequiis
 servandum præscripsit.

§. XXIV.

*Historia de nova Missalis Slavonica
 ditione hoc anno Romæ adornata.*

Jam sæculo reparati Orbis nono
 matæ seu hodie Illyrici populi ap-
 stea Slavi fidem Christi amplexati
 in eaque usque ad hodiernam diem
 moto perseverarunt studio. Uteban-
 hi populi in Missis ritu latino, & re-
 tabant orationem Dominicam in Slav-
 nicum idioma conversam. Sanctus
 thodius quoque, cujus labore Apo-
 co hæc gens in Christum credere cep-
 rat, a Sede Pontificia impetrabat,
 Slavis Sacerdotibus rem Divinam
 cientibus lingua Slavorum uti lice-
 cum vero Romani Pontifices postu-
 dum ad hanc gentem Clericos non
 latinæ linguæ gnaros ad Episcopos
 & sacerdotium promoveri jubere-
 hinc Sacerdotes in Divinis officiis
 vonico idiomate uti desinebant: qui

imo in Synodo Spalatensi. I. sub Ale- Sæc. XVIII.
 xandro II. Papa, condito decreto fan- A. C. 1741.
 citum fuit, ut nullus de cetero in lin-
 gua Slavonica præsumeret Divina offi-
 cia celebrare, sed Latinus in Latina,
 Græcus in Græca. Reclamabant ta-
 men vehementer Slavi Episcopi, Pres-
 byteri & Clerici: postea etiam Joannes
 VIII. Papa Moravis concesserat, ut Ro-
 manum ritum colerent, sive demum la-
 tino sive Slavico Sermone uterentur:
 unde etiam Slavi omnes in *Dalmatia &*
Illyrico latinum ritum observarunt, & ab
 illo usque tempore Slavo-latinum ritum
 usurparunt, quem usum etiam Innocen-
 tius IV. Papa lib. 5. Epist. 753. anno
 1248. auctoritate sua ratum habuit;
 quocirca jam sæculo decimo quarto
 Missalia & Breviaria Slavonico idioma-
 te ac literis Hieronymicis juxta ritum
 latinum scripta visuntur. Econtrario
 autem Slavi in *Suecia*, Dania aliisque
 regionibus, ubi Episcopus Latinos a
 Sede Apostolica acceperunt, latino i-
 diomate usque ad hodiernum diem Di-
 vina peragunt officia, id eis præcipiente
 Gregorio VII. l. 7. epist. II. ad Uratis-
 laum Bohemiæ Ducem.

Cum autem sensim partim tempo-
 rum injuria, partim quorundam insci-
 tia & literalis idiomatis Slavici igno-
 ran-

Sæc. XVIII.
A. C. 1741.

rantia in Breviarium, Missale, Sacramentorum Rituale, aliosque libros liturgicos non pauci iique crassi errores reperent, hinc anno 1596. Franciscus Barbarus Patriarcha Aquilejensis, quod usum linguæ Slavonicæ in Divinis celebrare nitebatur, celebrata Synodo cepit, ut saltem hi libri illyrice vel Slavonice impressi a Viris æque doctis piis hujusque idiomatis probe gnarissimè reviderentur atque emendarentur. Verum huic operi serio laborem impensum, non invenio; quippe innumera circa annum 1626. Urbanus VIII. Missale Illyricum juxta Missale Romanum emendari, sicque recognitum characterè S. Hieronymi (*) vulgo nuncupato ac idiomate Slavonico typis curavit. Postea Innocentius X. Breviarium quoque Slavonicum eodem characterè, & ad normam Breviarii impressum anno 1648. approbavit, quod demum typis S. Congregationis de Propaganda anno 1688. rursus editum est. Denique eadem S. Congregatio

(*) Falsa est traditio Slavorum, quod S. Hieronymus literas speciales linguæ Slavonicæ adinvenerit; eas enim a S. Cyrillo fortè excogitatas res est certo certior, has vero a Grecis ethnicis omnino diversas esse, non minus certum est.

thæo Caramano Jadrensi Archiepisco-
 po, qui Illyricum seu Slavonicum idio-
 ma optime callebat, negotium dedit,
 ut Missale Slavonicum, quod nec a vul-
 garibus Slavonici sermonis vocabulis
 satis expurgatum, nec Missali Romano
 prorsus conforme erat, quam emenda-
 tissime concinnaret. Hujus quoque ce-
 leberrima editio hoc anno præfatæ Con-
 gregationis prelo omnibus numeris ab-
 soluta prodiit, & quidem rejecto vul-
 gari Illyrico in lingua *literali* Slavonica.
 Observandum enim est, magnum esse
 discrimen inter Slavicam linguam *vul-
 garem*, & *literalem* seu *scripturalem*, quam
 Slavi etiam *Buchvizam* vocant. Hæc
 enim nonnisi per regulas disci potest, &
 a rudioribus nec recte intelligitur, nec
 recte pronuntiatur, ex qua tamen par-
 tes reliquæ Dialecti profluxerunt. Hac
 quoque SS. Cyrilli & Methodii ævo
 omnes Slavi utebantur, & ipse S. Cy-
 rillus illam ad S. Scripturæ versionem,
 & S. Methodius permittente Joanne
 VIII. illam in Divinis officiis usurpabat,
 ac etiamnum Russi seu Græco-Mosci
 illa lingua in suis sacris ac liturgicis
 actibus utuntur, sicut nostri latino ser-
 mone. *Vulgaris* vero est, quæ promi-
 scue a vulgo usurpatur, & omnibus Illy-
 ricis seu Slavis nota est.

Sæc. XVIII.

A. C. 1741.

Cum ergo ex Sacræ Sedis indulgentia literali celebrare permiffum effet, hinc Spalatensis Synodus jam anno 1688. suos Clericos impense hortabatur, ut *Azbuchidarium* (seu Dictionarium Illyricum) probe & perfecte calleant, & in Illyrico literali idiomate, quo *Missale* & *Breviarium* erant conscripta, se impertitis Sacerdotibus imbui curent, ne ab Ordinibus arcendi. Non erant tamen, qui progressu temporis literalis hujus linguæ difficultate destituti, vel Latinis contradicendi peritu abstracti, Divina officia interjecto vulgari sermone precibus, psalmis & depravare præsumerent, hinc contra eos Præsulum vigilantia ad tollendos hosce abusus semper intenta erat, et vel maxime de causa, quod jam dudum Urbanus VIII. & Innocentius X. *Missale* & *Breviarium* illyrico sermone id est, literali Slavonico edere jussissent, & Successores disertis verbis vetuissent, ne in lingua vulgari seu alia dialecto sicra fierent. Id autem omnino contra me erat veterato Romanæ Ecclesiæ sui, necnon Tridentinæ Synodo, quæ Sess. 22. cap. 8. Can. 9. præcepit, ut *retento ubique cujusque Ecclesiæ antiquo, & a S. Romana Ecclesia omnium Ecclesiarum Matre & Magistra probato rito*

Missæ vulgari passim lingua non celebratur. Ea de caussa Benedictus XIV. Sæc. XVIII.
A. C. 1741.

Pontifex Maximus quarto decimo Pontificatus sui anno idioma Slavum literale in Missæ aliisque Divinis officiis adhiberi præcepit, edita celebri hac Constitutione:

„Ex pastoralis munere, quo Romani Pontifices Catholicæ præsunt Ecclesiæ, eamque moderantur, consueverunt Prædecessores nostri vigilem navigare curam, ut in Sacris peragendis, suos unaquæque Natio legitime investos ritus religiose custodiat, ejusque idiomatis uniformitatem retineat, quo illius respectivè Majores in Missæ Sacrificio Divinisque officiis usi dignoscuntur; prohibentes, ne quid a prisca lingua vulgaribus licet dicendi formulis immutata, deflectatur, omnemque adhibentes operam, ut abusus procedentibus temporibus invalescentes eradicarent. Cum itaque ex fide dignorum testimonio acceperimus, in ritum Slavico latinum, quem felicitis recordationis Prædecessor Noster Jo. Papa VIII. fideli & religiosæ Nationi Illyricæ, una cum idiomate, quod nunc Slavum literale appellant, & characteribus, quos Hieronymianos dicunt, adhibendum concessit, & successivis temporibus

E e 5 „bus

Sæc. XVIII. „bus recondendæ memoriæ Prædecessoribus
 A. C. 1741 „res pariter Nostri Urbanus VIII. & Innocentius X., dum Missale & Breviarium eodem idiomate, & characteribus excudenda typis traderentur, irrationis vicibus confirmarunt; nonnullis irreperere abusus, Apostolicæ Sedis institutionibus institutisque contrariis perniciofa aliquorum libertate, qui addunt Missas, infertis orationibus & precibus Slavo vulgari sermone compositis, componere, Initium quoque Evangelii secundum Joannem, & Primam Lavabo, eadem vulgari lingua, & characteribus impressa, nihil desuper a Nobis facultate & approbatione præobtentata sibi, aliisque Sacrorum dotibus legenda proponere: Idcirco hujusmodi abusus, qui eundem ritum miscere ac perturbare facile possent, tutius progrediatur; postquam aliis Nobis editis Constitutionibus, nimirum quinquagesima septima, cui initium *Et si pastoralis*, & octogesima septima, incipiente: *Demandatum calitus*, quæ existant in Bullarii Nostri Tom. I. p. 180 & 290 Græcorum Rituum conservationi, & integritati, pro Italo Græcorum, & Græco Melchitarum Nationibus, abunde providerimus; eandem nunc sollicitudinis Nostræ curam ad Illyricam Nationem convertentes,

„prema qua fungimur Apostolica aucto-
 „ritate, volumus, præcipimus, atque
 „mandamus, ut Ecclesiastici omnes Sa-
 „cerdotes tam seculares, quam cujus-
 „cumque Ordinis, aut Instituti Regula-
 „res, qui Ritus Slavo-latinum profi-
 „tentur, in Augusto Altaris sacrificio,
 „& in Horis Canonicis, aliisque Divi-
 „nis officiis persolvendis ac obeundis,
 „Missalia, Tabellas & Breviaria cha-
 „racteribus Hieronymianis impressa ty-
 „pis Congregationis Propagandæ Fidei,
 „quæque impostero ibidem imprimen-
 „tur, non sine præviis opportunis revi-
 „sionibus & approbationibus, aliisque
 „diligentiis hucusque adhibitis & dein-
 „ceps adhibendis a Viris doctis, & Sla-
 „vo-latinum idioma, ac Hieronymia-
 „nos characteres apprime callentibus,
 „quemadmodum per plura antea facta sæ-
 „cula ab Illyrico Clero servatum studio-
 „se fuit, ita deinceps omnino adhibere
 „debeant, & teneantur: utque in poste-
 „rum nemo ex prædicto Clero, in Mis-
 „sis celebrandis, aut in Divinis officiis
 „persolvendis, orationes & preces, quæ
 „nostra & Apostolicæ Sedis auctoritate
 „examinatæ non fuerint, & approbatæ,
 „recitare, aut quoquo modo adhibere
 „audeat, seu præsumat. Quocirca Ve-
 „nerabilibus Fratribus Nostri Archie-
 „piscopis, & Episcopis, in quorum Diæ-
 „cesi-

Sæc. XVIII.

A. C. 1741.

Sæc. XVIII.
A. C. 1741.

„cesibus Ritus Slavo-latinus viget, com-
mittimus atque injungimus, ut pro
„zelo & sollicitudine, qua tenentur eos
„creditis sibi ovibus præesse & sacro-
„rum Ecclesiæ Rituum integritati
„vigilare, sedulam exactamque hujus-
„Nostræ voluntatis ac districti præcepti
„executionem curent atque urgeant
„ac novitates omnes, irreptosque quos-
„libet abusus eliminent, adhibitis eor-
„caciorebus remediis a sacris Canonibus
„in perveraces & refractarios indictis
„milia vero successivis temporibus
„tentari minime patiantur. &c. Do-
„tum Romæ apud sanctam Mariam Ma-
„jorem Anno Incarnationis Domini
„Millesimo septingentesimo quinque-
„simo quarto decimo octavo Kalendas
„Septembris, Pontificatus Nostri Anno
„quarto decimo.

§. XXV.

Status Missionum in Indiis Orientalibus.

Postquam Joannes I. Lusitanæ Rex in
eunte sæculo decimo quinto barbaris
Indiarum gentibus Crucis trophæum
intulerat, ager ille Dominiucus per in-
fessos veritatis Præcones eximie cul-
tus, uberrimos fidei fructus protulit
plurima in variis Provinciis erecta foret
Deo